…Мені приснилася весна
З зеленим шумом і піснями,
Земля, вся квітами рясна,
Й Дніпро з розкішними лугами.

Я чув крізь грати солов’я —
І серце він мені стривожив.
І співом хтів одлунить я,
Та голос мій ланцюг зубожив.

А він співав до забуття,
І нашу камеру убогу
Будив до справжнього життя —
На вільну закликав дорогу…

Я раптом кинувсь до вікна,
Побачив – ґрати із безодні,
За ними ніч, зима сумна
Й штики вартівників холодні.